

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum voluntas finis sit idem actus cum voluntate eius quod est ad
finem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

78 Quæst. 12. De Intentione. Art. 3. Dub. 2. Art. 4. 5.

Secundò, Si opus ex vi vnius duntaxat intentionis sequeretur, id fieret, quia vnu finis magis intenderetur quam alter (nulla enim alia ratio assignari potest:) atqui fieri potest, vt vterque finis æqualiter intendatur, & neuter alteri præferatur: ergo tunc opus sequetur ex vi vtriusque æqualiter. Consequentia patet, quia nulla ratione potest, cur potius dicamus sequi ex intentione huius finis quam illius, cum vterque æquè primò & æquè efficaciter intendatur.

⁸
Solutio
obiectio.

Eadem res
duas cau-
sas totales
efficiens
habere po-
test.

Ad argumentum in contrarium; Respondeo, Esse disparem rationem. Materia enim & forma sunt causa, que rem intrinsecè constituant. Vnde implicat vnu rei esse duas materias, vel duas formas totales; quia vnum numero, esset duo numero.

Quod ad causam efficientem attinet, cum sit extrinseca, non implicat ut eadem res duas causas efficientes totales habeat. V.g. vt idem lumen à duabus candelis tamquā causis integris pendeat. Imò probabile est, reipsa id fieri, quamvis successuē. Pari modo in effectibus Sacramentorum posse eos à duabus causis efficientibus integris pendere, est valde probabile, et si efficientiam physicam in illis ponamus. Quòd si idem effectus pendere potest à duplice causa efficiente, multò magis à duplice causa finali pendere poterit; præsertim cum haec sit remota, merequæ extrinseca; ad quam opus nullum ordinem naturalem habet, sed solum arbitrio voluntatis. Quòd si idem effectus ex duplice fine pendere potest, potest etiam ex duplice intentione pendere: nihil enim à causa finali pendere potest, nisi mediante intentione, quæ causæ finalis immediatus est effectus.

Nec obstat, quòd intentio se ad opus externum habeat in modum causa efficientis: nam ita efficit, vt nullum realem influxum in opus vel in potentiam exequentem habeat; sed tantum dicitur efficere, quia positâ intentione in voluntate, aliæ potentiae per quamdam sympathiam natura-liter ad operandum applicantur.

ARTICVLVS IV.

Utrum voluntas finis sit idem
actus cum voluntate eius,
quod est ad finem?

⁹ C onclusio Prima, Quando voluntas fertur in finem, & in medium scorsim spectatum, fertur diuerso motu. Ratio est; quia tunc medium non habet rationem medij, sed distincti fi-

nis; vt cum quis vult sanitatem propter seipsum, & ambulationem propter seipsum.

Conclusio Secunda, Quando voluntas fertur in medium propter finem, vt cum vult ambulationem propter sanitatem, tunc eodem actu fertur in medium & in finem, sed diuerso modo: in medium, tamquam in obiectum *quod*; in finem, tamquam in obiectum *quo*, id est, in rationem obiectum.

Aduerte tamen, hinc non sequi, eundem numero motum voluntatis esse intentionem & electionem, vt quidam hinc collegerunt. Electio enim & intentio sunt motus realiter distincti; quamvis electio ex intentione necessariò pendaat; sicut assensus conclusionis ex assensu principiorum. Et ratio est quam insinuauit suprà q. 8. a. 3. obiectum enim electionis materiale quidem, est res quæ dicitur medium; formale proximum, bonitas utilis ad finem, remotum, ipse finis. Cum enim bonitas utilis speciem habeat ex ordine ad finem, ad quem utilis est; etiam electio, quæ à bonitate utili speciem accipit, à fine speciem habebit. Obiectum autem intentionis proximum, materiale quidem, est res illa quæ intenditur, vt scientia, salus: formale, bonitas eius intrinseca. Itaque differunt hi actus obiectis, ac proinde specifici. Nec obstat quòd D. Thomas hic ad Tertium insinuare videatur, intentionem & electionem esse vnum motum, sicut ascensus & descensus: tantum enim vult dicere, intentionem & electionem versari aliquo modo circa eadem, quamvis contrario modo (sicut ascensus & descensus versantur in eodem spatio contrario modo.) Intentio enim immediatè tendit in finem, & per finem in media. Electio immediatè in media, & per media in finem.

ARTICVLVS V.

Utrum Intentio conueniat
brutis?

C onclusio Prima, Si intentio accipiatur generaliter, vt idem sit quod in aliiquid determinatum tendere: sic intentio conuenit brutis & rebus naturalibus: quia horum omnium motus tendunt ad aliiquid certi & definiti à Deo.

Conclusio Secunda, Si intentio accipiatur propriè, non conuenit brutis: quia intentio est velle consequi finem per aliqua media idonea; atqui bruta non cognoscunt rationem finis, neque proportionem quam media habent ad finem; ergo, &c. Vide suprà q. 1. a. 2.

QVÆSTIO XIII.

De Electione.

E xplicatis tribus actibus voluntatis, qui versantur circa finem, scilicet voluntate seu amore, fruitione, & intentione: incipit agere de actibus qui versantur circa media; inter quos tres potissimum pertinent ad voluntatem, *electio, consensus, vitus*.

Nomen autem *Electio* dupliciter accipitur, *Electio quidam*, primò, vt idem sit quod libera acceptatio voluntatis etiam ipsius finis. Sic Aristoteles accipit 2. Ethic. c. 4. cum ait, *opus virtutis debere fieri ex electione*, id est, non casu, non necessitate, sed liberâ voluntatis acceptatione. Et alibi, cum ait, *virtutem esse*